

vigske Spørgsmaal, stiller sig med Hensyn til Grænsespørgsmaalet i Nordslesvig. Hvorledes dets Stilling er til de andre Grænsespørgsmaal, i Øvreschlesien, for de belgiske Territoriers, for Elsass-Lothringens Vedkommende, er jo en kendt Sag. Jeg skal blot lige nævne, at under den første Folkeforbundsforhandling i Genf i Efteraaret 1920 modtog Folkeforbundet fra Tyskland en Note, hvori der protesteredes mod den Folkeafstemning, der havde fundet Sted i de belgiske Distrikter Malmédy og Eupen, som ulovlig og i Strid med Fredstraktaten. Der stod i Noten: Den tyske Regering gør Regning paa, at Folkeafstemningen, som er imod Retten og Traktaten, bliver erklæret ugyldig, da den er udført paa en traktatstridig Maade, og Tyskland forudsætter, at der vil blive givet Befolkningen i de to Distrikter Mulighed for at udtrykke sin Villie i fuld Frihed og udenfor enhver udefra kommende Indflydelse, saaledes som Traktaten indebærer det, og som det ved flere Lejligheder højtidelig er blevet lovet den tyske Regering. Med Hensyn til det nordslesvigske Spørgsmaal er Forholdet det, at vi i Virkeligheden aldeles ikke har nogen formel Anerkendelse fra Tyskland paa Nordslesvigs Overdragelse til Danmark; Tyskland har formelt ikke paataget sig nogen Anerkendelse overfor Danmark. Efter Versailles-Traktaten blev Nordslesvig overdraget til de allierede Hovedmagter, som igen skænkede det til Danmark. Tyskland betragtede Overdragelsen til de allierede Hovedmagter som en voldelig paatvungen Overdragelse, overfor Danmark har det ikke paataget sig nogen Forpligtelse til Afstaaelse. Den tresidede Traktat, i hvis Artikel 1 der staar: Grænsen mellem Danmark og Tyskland er følgende, hvorefter Grænselinien opregnes, var det Mening, at Tyskland skulde have underskrevet sammen med de allierede og associerede Magter og Danmark og altsaa derved skriftlig anerkendt i Henhold til Versailles-Traktatens Artikel 114, som siger, at særskilte Konventioner skal ordne de yderligere Spørgsmaal, der opstaar som Følge af de allieredes Overdragelse til Danmark helt eller delvis af de Territorier, som det afstod ved Wiener-Freden. Dette Traktatudkast er jo aldrig blevet til Virkelighed, og jeg formoder, at med de Overenskomster, der nu er blevet afsluttet med Tyskland, kan denne tresidede Traktat betragtes som definitivt skrinlagt. Men det er interessant at sammenligne Ordlyden i den nuværende

Indledning til den slesvigske Traktat med Ordlyden af Fortalen til Optantkonventionen af 1907. I Optantkonventionen af 1907 stod nemlig dette, at efter at Grænsen mellem Danmark og Preussen er blevet fastsat ved Wienerfreds-Traktaten af 30. Oktober 1864 og ved de Dispositioner o. s. v., som Deres Majestæter Kongen af Preussen og Kejseren af Østrig har truffet i Medfør af nævnte Traktat, er Danmark og Tyskland blevet enige om følgende. Der maa Danmark altsaa gaa ind paa at anerkende Grænselinien, saaledes som den er fastsat ved Wiener-Traktaten. I den nuværende Traktats Indledning staar der, at Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og Præsidenten for det tyske Rige er — besjælet af Ønsket om yderligere at befæste det mellem de to Riger bestaaende gode og venskabelige Forhold — kommet overens om at ordne de som Følge af Overgangen til Danmark af Suveræneteten over Nordslesvig opstaaede Spørgsmaal. Der ligger altsaa ikke heri nogen juridisk Anerkendelse fra Tysklands Side af Overgangen til Danmark, det hele kan betragtes som en provisorisk Overgang foraarsaget ved den ved Versailles-Traktaten paatvungne Afstaaelse af Nordslesvig.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke betragte Versailles-Freden som en provisorisk Overgang.

Holstein: Jeg betragter heller ikke Versailles-Freden som en provisorisk Overgang, jeg tillod mig at bemærke, at Overgangen fra tysk Side kan opfattes som kun værende af provisorisk Karakter, og det forekommer mig, at de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Schmidt nys fremsatte, i høj Grad tydede paa, at man ogsaa betragtede Grænselinien som kun værende af midlertidig Karakter, og at man fra tysk Side ønskede en anden Grænselinie. Det er interessant at sammenligne Formuleringen af Indledningen til Overenskomsten med den Aftale, som det danske Socialdemokratis Ledere og det tyske Socialdemokratis Ledere for nogle Maaneder siden blev enige om, thi der staar nemlig noget ganske andet. Der staar, at man anerkender Grænsen, man anerkender den ved Versailles-Traktaten af 1920 og ved de stedfundne Folkeafstemninger fastsatte Grænse som lovlig gældende. Det var det danske og det tyske Socialdemokratis Ledere enige om, og jeg vil gerne have Lov til at fremføre min Kompliment overfor det danske Socialdemokratis Forhandlere. Det ærede